

ogsaa er klar over, og det er, at disse Udgifter er gaaet uendelig stærkt i Vejret og har krævet en saa meget større Kapital udbetalt. Og ingen af disse Love er i mindste Maade forringet, men alle de tre store Love: Sygekasseloven, Aldersrenteloven og Invalideloven — denne sidste er jo ganske ny — er gjort bedre og fyldigere, end de tidligere var, og har gennemført et bedre og sundere Princip for de gamle i vort Samfund. Jeg vil oprigtigt ønske, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som er socialdemokratisk Finanslovdorfer her i Tinget, vilde give „Social-Demokraten“ alle disse Oplysninger, saa Læserne blev klar over, hvordan de virkelige Forhold ligger; saa vilde meget Mismod sprede sig, og saa gjorde man efter min Mening en god Gerning; man skal blot fortælle dem Sandheden og ikke andet. . . (Hør!) . . . det glæder mig, at ærede Medlemmer siger hør, og nu venter jeg altsaa, at dette bliver fortalt; vi kan bedre faa hinanden i Tale, naar de virkelige Forhold kommer frem. Men saa beder jeg om at faa følgende føjet til.

Der er jo noget, der hedder Militærundergifterne, og dem kender det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ogsaa lidt til. Nu er Forholdet det, at medens de sociale Udgifter er gaaet saadan i Vejret, medens offentlige Arbejder og Udlaan og Tilskud er gaaet i Vejret for at imødegaa Arbejdsløsheden, stiller det sig ganske anderledes, naar vi staar overfor de militære Udgifter. Der er de Herrer om Bord i den store Kanonbaad, hvor vi slet ikke kan være med, vi staar betydeligt lavere. Forholdet er det, at i de sidste 4 Aar brugte de Herrer 397 Mill. Kr. til Militærundergifter. Lad mig indskyde den Bemærkning, at det her drejer sig om Krigs- og Marineministeriets Budget, fraregnet Fyr-, Vager- og Lods-væsenet, altsaa om de egentlige Militærundergifter. Vi har derimod i de sidste 4 Aar kun brugt 236 Millioner. De Herrer brugte altsaa 160,7 Mill. Kr. mere. Nu er jeg fuldt paa det rene med: hvorfor. Vi havde Sikringsstyrken og alt, hvad dermed staar i Forbindelse. Men det var dem, der gav Pengene ud, og det var under deres Ansvar, de blev givet ud. Det er derfor ganske kosteligt at se baade det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og det ærede Medlem Hr. Rode paa Tæerne nu, efter at vi har faaet en ny Hærordning og Militærundergifterne er sat ned. Men alligevel kommer man Gang paa Gang med, at nu skal de længere ned, medens Pengene, da de sad ved Roret, flød i stridige Strømme. For ikke at gøre de Herrer Uret skal jeg ogsaa tage

deres sidste Aar, 1919—20, og sammenholde det med, hvor meget der bruges i indeværende Finansaar. Den Gang var det 56 Mill. Kr. mod 50 Millioner nu, og der er altsaa en Nedgang paa 6 Mill. Kr., medens alt andet er steget. Alligevel finder man, at det kan være Udgangspunkt og Baggrund for Angreb paa os med Hensyn til Militærundergifterne. Ja, man kan jo høre meget, før Ørerne falder af. Men der er dog en Ting, jeg maa slaa fast, og det er dette, at her er der en virkelig Nedsættelse trods den Dyrtdid, vi lever i, medens der paa de øvrige Punkter er en ualmindelig stærk Stigning.

Der er et andet Punkt, hvor der ogsaa er Stigning, det er med Hensyn til Forrentningsbyrden. I de 4 sidste Aar af de Herrer Regeringstid brugte man godt 102 Millioner til Forrentning af Statsgælden. Det begyndte med 16 Millioner og sluttede med 36 Millioner i 1919—20. Vi er nu naaet op paa en Forrentningsbyrde af 210 Millioner i de 4 sidste Aar. Det har sin naturlige Forklaring i, at man i de to første Aar af de Herrer Regeringstid 1916—17 og 1917—18 ikke havde de 180 Mill. Kr. at forrente, der blev laant i 1918—19, og 1919—20 havde de kun den halve Forrentning af de 150 Mill. Kr., der da blev laant. Men alle disse Millioner gaar igen i de sidste 4 Aar. Endvidere findes i dem Forrentning af de Laan, vi selv har optaget. Der er saaledes her en stor Byrde, der er kommet til gennem Tiden, medens Udgifterne paa det Omraade, jeg nævnte, som man vil bruge ved enhver Lejlighed, netop er gaaet ned. Det er Kendsgerninger, det er Faktum.

Hvis man nu vil spørge om, hvordan vi har faaet Udgifterne ned, paa hvilken Maade Regeringen har afviklet disse store Udgifter, er Forholdet det, saa nær jeg kan komme til det, naar jeg opgør de Udgifter, der var til Afvikling af de gamle Krigslaan, og tager den Indtægt, der er kommet i Henhold dertil, at der har været en Udgift paa ca. 56 Mill. Kr. Jeg tror ogsaa, at naar jeg nævner 244 Mill. Kr. som Genforeningsudgifter, skal man heller ikke let kunne pille ved det. Med andre Ord, der er gaaet 300 Millioner hertil. Kornloven, vi gennemførte, med dens Afvikling o. s. v. har kostet nogle og tres Millioner Kroner, maaske lidt mere. Det er vanskeligt at gøre alt op. Der er sparet paa Militærundergifterne 6 Mill. Kr. Naar jeg nævner de 6 Mill. Kr., er det i Forhold til den gamle Hærordning med alle dens Indskrænkninger, og endda er disse Besparelser til Stede.